

[Statsministeren]

stået, men det er ikke holdbart – og der er slet ikke en forskel i størrelsen 3-4 pct. som påstået også i spørgerens betragtning.

I øvrigt må jeg sige, at den frie kapitalbevægelighed er en nødvendighed og en fordel, og når udlandet interesserer sig for at købe kroneobligationer, er det netop et udtryk for tillid til dansk økonomi, og heri mener jeg ikke vi skal ændre. Det siger sig selv, vi har en interesse i, at salget af kroneobligationer efterhånden stilner af, men det vil jo også ske, i samme tempo som regeringens økonomiske politik yderligere lykkes og vi får skabt forudsætninger for et rentefald herhjemme.

Formanden:

Et sidste spørgsmål fra hr. Svend Auken.

Svend Auken (S):

Mener statsministeren, at det er udtryk for, at salget af kroneobligationer til udlandet er stilnet af, når der de første 4 måneder i år er solgt lige så mange kroneobligationer som i hele 1984, det vil sige ca. 9 mia kr., således at vi alt i alt har finansieret et betalingsbalanceunderskud på 18 mia kr. på den dyrest tænkelige måde?

I øvrigt vil jeg sige til statsministeren: hvem er det, der svækker tilliden til dansk økonomi? Er det dem, der gør opmærksom på problemerne? Eller er det dem, der sørger for, at man over 5 kvartaler i alt har haft et underskud på 25 mia kr. på den danske betalingsbalance?

Formanden:

Statsministeren slutter spørgsmålet.

Statsministeren (Poul Schlüter):

I den senere tid, efter at Nationalbanken har bragt mellembankrenten til fald, er der også sket en reduktion i antallet af kroneobligationer solgt til udlandet. Vi kan da hurtigt blive enige om, at det havde haft fordele, hvis salget af kroneobligationer havde været noget mere behersket. Det har været større end i og for sig ønskeligt, men når man fører en liberal politik, har det nu engang visse konsekvenser, som man må tage med, og hvis man f.eks. forestillede sig, at vi fulgte visses råd om at blokere for salget af kroneobligationer, ville det omgående i udlandet

blive betragtet som et alvorligt urotegn og skabe mistillid til dansk økonomi, og hvorfor i alverden skulle vi dog selv bidrage til det på et tidspunkt, hvor alt går som planlagt?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1112

2) Til forsvarsministeren af:

Albrechtsen (VS):

»Er det kommet så vidt, at NATOs regler om fortrolighed nu fratager den danske regering retten til offentligt at give udtryk for sin holdning til et så vigtigt spørgsmål som indholdet i FOFA-doktrinen?«

Skriftlig begrundelse

Ministerens svar på spørgsmål nr. S 1066 (sp. 9753) rejser det spørgsmål, om NATO og USA gennem brug – eller rettere misbrug – af NATOs fortrolighedsregler har kunnet fratage den danske regering ytringsfriheden i vigtige spørgsmål.

Det fremgår af svaret på spørgsmål nr. S 1066, at forsvarsministeren ikke kan garantere, at han ikke vil godkende en udvidelse af FOFA i yderligere offensiv retning gennem en forøgelse af angrebsdybden for dybe slag fra 150 km til 350 eller 500 km.

Når ministeren ikke kan garantere dette, skyldes det, at ministeren henholder sig til, at spørgsmålet om afstande (angrebsdybder) er klassificeret efter NATOs regler, og derfor kan ministeren ikke kommentere dette spørgsmål. Det er jo bestemt ikke noget ligegyldigt spørgsmål, eftersom angrebsdybdefastsættelsen vil være afgørende for, hvilken oprustning med offensive angrebsvåben der planlægges i NATO og i USA. Men det er forståeligt, at USAs regering ikke ønsker en offentlig debat om spørgsmålet. Det ville sagen jo ikke kunne tåle.

Udenrigsministeren afviste den 26. april i svaret på spørgsmål nr. S 1082, at prisen for NATO-medlemskabet er, at Danmark må holde bøtte, når USA kræver det. Udenrigsministerens svar harmonerer meget dårligt med det forhold, at USA tilsyneladende ved brug af NATOs fortrolighedsregler kan tvinge Danmark til at holde bøtte, når det gælder standpunkttagen til indholdet i FOFA-doktrinen, der sammen med den øvrige del